

Aegidius

časopis farnosti svatého Jiljí

pro Jirkov a okolí, srpen 2008 (č.54)

Červencová „Chaloupka Broučků“ v Klášterecké Jeseni pro děti z Chomutova a Jirkova

Svátky v srpnu:

6.8. Proměnění Páně

8.8. Dominik, zakladatel Dominikánů

9.8. Terezie Benedikta od Kříže, patronka Evropy

10.8. Vavřinec, jáhen a mučedník

15.8. Nanebevzetí Panny Marie

20.8. Bernard z Clairvaux

22.8. Panna Maria Královna

24.8. Bartoloměj, apoštol

28.8. Augustin, učitel církve

29.8. Umučení Jana Křtitele

Ježíš uklidňuje rozbouřené moře
(kartuše na stropě kostela, Jirkov)

Pozvánky na srpen:

* **Prázdninový pobyt** pro děti a mládež z Jirkova a Chomutova se koná od pondělka do pátku 4.8.-8.8.2008 na faře v **Nebuželích na Kokořinsku** u P.Leopolda Paseky. V programu je hodně turistiky, společenství normálních lidí a duchovní program v kostele. Dík těm, kteří se už přihlásili. Cena za pobyt (strava, cestovné) činí **600 Kč**. Dá se splácet i později. Přihlašujte se buď osobně P.Mirkovi nebo e-mail farajirkov@tiscali.cz Dík. Odjezd vlakem je v pondělí 4.8. z Jirkov-zastávka v 12:36 hodin. Od fary se odchází ve 12:00 hodin. Návrat 8.8. odpoledne (večer v Jirkově mše bude).

* **Česko-německá mše** svatá bude v **Boleboři** v sobotu 23.8. v 10.00 hod. Slavíme letos **15.výročí** postavení nového kostela! Autobus pojedje z Jirkova od Umělecké školy (jako vždy) v 9:15 hodin. Návrat po mši a malém pohoštění :-)

* **Svatba** se koná na Svatém Hostýně na Moravě: Lukáš Dvouletý (můj bratr) a Petra Čechová, v sobotu 16.8.2008 (Svatba dvou pařeztouráků.) Někteří je znáte z jejich návštěv jirkovské fary.

* Budeme slavit 35. **narozeniny** faráře 24.8. hned po mši na farském dvoře. Ve Strupčicích mše není. Sejdeme se všichni na mši v Jirkově v 9:00!

* **Pařeztour** do Labských pískovců se koná ve dnech 24.8.-30.8. Více na www.pareztour.cz

* Ke cti svatého Jiljí - Aegidia se bude konat **koncert duchovní hudby** v jirkovském děkanském kostele - v **pátek 29.8. v 18:00 hodin**.

* V neděli 31. srpna bude udělováno zvláštní **požehnání** pro děti a mládež do nového školního roku.

* V neděli 31. srpna budeme slavit v Jirkově svátek svatého Jiljí (Aegidius) - opata, **patrona** kostela a města (mše v 9:00)

* V **neděli 31. srpna** bude tradiční **mše v zámecké kapli** u příležitosti církevního svátku Umučení Jana Křtitele. Svatý Jan Křtitel je patronem kaple a zámku. Mše začne v **15:00 hodin**. Udělejte si výlet na Červený hrádek!!

* **Věci do charity** je možno přinést po předchozí telefonické domluvě - fara tel.: 474659460 (momentálně ovšem nefunguje, dále: farajirkov@tiscali.cz)

** Pán Bůh zaplat' všem, kteří přispěli na opravy kostela na Květnově!

** Pán Bůh zaplat' mladým, kteří vedli tábor i pro jirkovské děti v K. Jeseni!

Křty v červenci: Valérie Kateřina Struzynová, Kristýna Ložiová, Antonín Klein, Martin Klúč, Darina Anna Gulyášová, Erika Anna Gulyášová, Denisa Čonková

Pohřby v červenci: František Danč, Ondrej Synu, Klára Dančová

Odpočinutí lehké dej jim Pane a světlo věčné ať jim svítí..

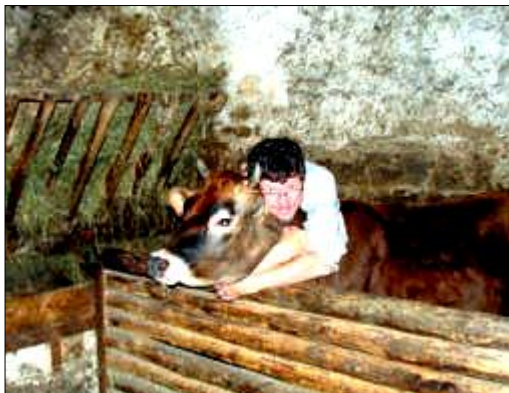
Modlitba motýla

Pane,
co jsem to jenom...?
Už to mám,
moře květů, slunce,
díky, Pane.
Tvé stvoření je tak hezké!
Ten závan ze záhonu růží...
Co jsem to jenom...?
To kapka rosy skulila se
do náruče rozvitého květu samou radostí.
Už bych asi měl..
Už ani nevím!
To vítr kreslil na má křídla svoje nápady.
Na má křídla, víš...
Co jsem to jenom...?
Už to mám!
Chtěl jsem ti jen, Pane, něco říct: Amen!

Květná zahrada (www.oskvetnazahrada.blog.cz)

Občanské sdružení Květná zahrada se sídlem v obci Květná, je dobrovolným sdružením občanů, kteří mají zájem se aktivně podílet na řešení situace dětí, které jsou umístěny v zařízeních pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy, děti vyrůstající v dysfunkčních rodinách, mimo své rodiny a mladých dospělých opouštějících zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy. „*Naším cílem je udělat maximum pro to, aby se ti kluci nějak odpíchli,*“ říká Standa.

„*Máme uzavřenou smlouvu o partnerství s okolními městy – Moravskou Třebovou, Litomyšlí, Svitavami, Poličkou a dalšími – a na tamních úřadech vědí, že k nám mohou posílat lidi, kteří se dostanou do problémů,*“ říká Standa. „*Pokud ale přijde někdo z jiného místa, tak mu neřekneme ne, máme-li volné místo,*“ dodává. Kluci podepisují smlouvu pro poskytování služby s klientem, v ní je mj. uvedeno, že by měli ve sdružení pobývat maximálně rok a půl. Když termín uplyne a zdá se, že by klientovi prospělo ještě nějaký čas zůstat, smlouva se prodlouží. „*Nemůžeme přece vypustit třeba někoho, kdo si dodělává školu, že?*“, dodává Standa. A z půdy se přesouváme do chlévů. Jak už bylo uvedeno výše, v Květné zahradě se farmaří. Vítají vás proto **bečící ovečky, spokojeně přežvykující krávy**. V druhém chlévě odpočívají prasata.

Květnou zahradou prošlo od jejího založení v roce 2003 asi 15 klientů. „*Přijímáme kluky do 26 let, ale ani toto není hranice, za kterou nejede vlak*“ Životní osudy klientů jsou povětšinou neveselé a s otevřeným koncem. Někteří se „*protloukají*“ životem s větším úspěchem, jiným se daří méně. Mezi ty, kteří měli větší štěstí, patří například Jirka, který odešel z Květné zahrady na jaře 2007, dostal od obce byt, oženil se – svatbu slavili o prázdninách v Květné – a nedávno se jim narodil syn. Má zaměstnání a je relativně spokojený. Vděk nežádáme. *Za ubytování na statku v Květné si kluci přirozeně platí, což zahrnuje ubytování, přístup na internet, teplá voda apod.,*“ říká Standa Větrovský „*Navíc si myslím, že když kdyby tady kluci bydleli zadarmo, tak by si toho nevážili.*“

Motto: Lepší je zapálit jedinou sirku než proklínat temnotu.

podle Salesiánského magazínu.

Městská misie v Hradci Králové 2008.

U příležitosti 700. výročí postavení katedrály Ducha sv. se v Hradci Králové konal Týden

vzájemného poznání a porozumění (TVPAP).

Cílem tohoto týdne bylo prohloubit dialog mezi věřícími a ostatní částí společnosti a umožnit občanům více poznat život a hodnoty křesťanů žijících v jejich městě.

Náš řád se na přípravě a průběhu tohoto týdne podílel třemi způsoby. V první řadě to byl biskup Dominik Duka, který rozhodl o pořádání tohoto týdne ve svém sídelním městě. Dále to byla vytrvalá modlitba sester i bratří za Boží požehnání akce. Nakonec to byl misijní tým, složený ze tří bratří a přibližně 30 laiků.

Práce týmu měla dvě „fáze“, denní a večerní. Den začínal vždy mší svatou, po níž jsme rozbili informační stan na hojně frekventovaném místě. Do města byli rozesláni misionáři, aby pozvali místní obyvatele na program a také aby si s nimi, v případě zájmu, popovídali o víře. Zkušenosti s oslovováním přímo na ulici byly velmi povzbuzující.

Večerní fáze se konala v katedrále a jejím okolí. Misijní tým se rozdělil na 3 skupiny. Jedna se modlila a zpívala chvály před vystavenou Nejsvětější svátostí. Druhá chodila po dvojicích po městě, oslovovala kolemjdoucí a zvala je do katedrály. Třetí skupina byla připravena u vchodu do katedrály, aby uváděla příchozí dovnitř, vysvětlila jim, co se tu děje a nabídla jim možnost vytáhnout si verš z Písma, napsat přímlovu, popovídat si s knězem, přijmout požehnání nebo svátost smíření. Počet návštěvníků katedrály den ode dne vzrůstal a často se jednalo o mladé lidi, kteří se přišli do města bavit.

Takřka hmatatelně jsme vnímali mocné působení Boží milosti. Zvláště silný zážitek nám Pán připravil na poslední den adorace, když se před Nejsvětější svátostí vytvořila fronta těch, kteří si chtěli vzít citát nebo o něco poprosit přímlovou.

Program TVPAP zakončil sobotní koncert Posádkové hudby armády ČR, Boni Pueri a Evy Pilarové, který byl proložen svědectvími známých královehradeckých osobností, a slavnostní Te Deum v katedrále.

(Zkráceně podle fr. Gabriela Malicha OP)

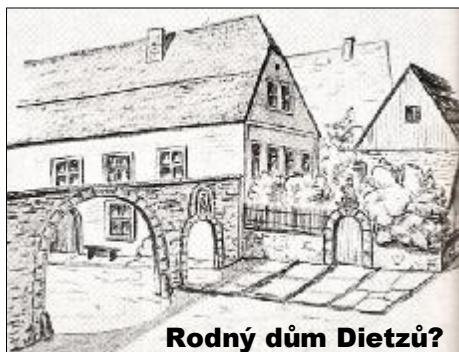
Rodák z Jezeří - sochař Adam Ferdinand Dietz (Tietz)

Letos si připomínáme celých 300 let od narození Ferdinanda Dietze, mistra sochařství a zahradní architektury. U nás v Čechách je známější jeho otec Jan Adam Dietz, který měl svou dílnu pod zámek Jezeří a pracoval hlavně pro zámek a okolí. Někdy se mu budeme věnovat ve zvláštní monografii. Tedy, v osadě pod zámek Jezeří se Janu Adamovi 5. června 1708 narodil syn Adam Ferdinand - a byl pokřtěn ve farním kostele v Holešicích (ten zmizel kvůli těžbě uhlí). Vedle Maxmiliána Brokoffa z Červeného hrádku (pokřtěn v Jirkově) se jedná o představitele druhého významného rodu barokního sochařství.

Ferdinand Dietz (někdy též „Dýc“) se učil spolu se svým starším bratrem především v dílně svého otce na Jezeří. Aby získal další zkušenosti, odešel do Prahy k mistru Matyáši Braunovi a jeho raná tvorba je tak ovlivněna typickým českým barokem. Když si Ferdinand Dietz vydobyl určité jméno v oboru, začal se podpisovat příjmením Tietz a odešel do Německa, kde pracoval především pro biskupy z Bamberku a

Würzburku. Zde pracoval 34 let, především na pěti rezidencích biskupů, totiž v Bamberku, Trevíru, Špýru, Kolíně nad Rýnem a Würzburku. Pod jiným velikanem barokního umění - Baltasarem Neumannem - měl možnost se dál zdokonalovat. Ovšem byl trochu v ústraní Neumannových oblíbenců Bossiho a Von der Auwera. Dietz se stal známým v Německu zho-

Rodný dům Dietzů?

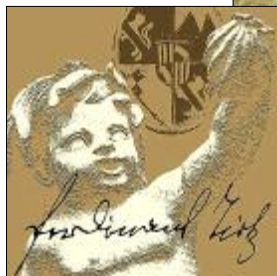
melsdorfu.

vypátrat; jedinou je pozdější památník ve Veitshöchheim u Würzburgu (viz obr. - z www.komotau.de). Za umělce hovoří ostatně jeho díla.. Zároveň těž škola v Memmelsdorfu, která si dala do názvu jméno tohoto jezeřského rodáka (na obr.děti se učí sochařskému řemeslu).

Letos proběhly oslavy v oné škole (viz obr.), dále je otevřena výstava na zámku Seehof (17.3.-10.8.2008). Místo posledního odpočinku v Memmelsdorfu a nedaleký zámek Seehof jsem chtěl navštívit při farní pouti do Německa (možná bude na podzim). Tolik tedy k našemu významnému rodákovi.

P.Mirek

Obrázky: dole vlevo Logo 300 let Ferdinand Tietz- výstava v Seehofu; uprostřed památná deska v Memmelsdorfu, kde je Ferdinand Dietz Pohřben; vpravo děti sochají

tovením hlavního oltáře v Gaukönigshofen u Ochsenfurtu a parkovými skulpturami na zámku Seehof u Bamberku. Těch zhotovil nejvíc, v duchu své doby - různé vázy, lavičky, zvířata, figury. Jen pro Bamberk a Seehof bylo objednáno 420 různých děl! (Dietz = „Der Gartenplastiker“)

Ferdinand Dietz zemřel 17. června roku 1777 na zámku Seehof u Memmelsdorfu. Jeho podobiznu se mi nepodařilo nikde

Dietz- Socha světce

Renesance německých poutí.
Na německé mše na **Květnov**
přijíždí čím dál více kněží z
Německa - P.Brünnler z Ol-
bernhau, P.Weinhold z Mari-
enberg, P.Scharfenberg z An-
naberg, P. Bohaboj z Chem-
nitz, P.Charbel z Oseka, dia-
kon Neumann. Na českých
mších koncebrovali
P.Heger, P.Kozár a
P.Vondráček z Chomutova,
P.Dvouletý z Jirkova,
P.Polívka z Vejprta a
P.Havelka, generální vikář z
Litoměřic.

Děkuji všem, kteří pomohli
uklidit a podíleli se na zdár-
ném průběhu poutí.

P.Mirek

Jak jsem sbíral turistické známky - JESENÍKY a moje první 10-ka!

Bylo dost hmlisto až škaredě. Všude lozili slimáci. Vybrali jsme si dost hlupý čas na vandrování. Ale dovolená byl vzítá tož co..? Včílkaj, když to píšu a su zpocený jak myš s ručníkem za krkem a vénku sa tetelí tropický vzduch - tož jakoby ani nešlo o stejné léto.. Ale my jsme odolní chlapi a na takové rozmarty počasí jsme zvyklí. Letošní léto se k nám přidal nový sběrač a nebyl to nikdo jiný, než **malý Jarda!** Naším cílem bylo projít hlavní hřbet Jeseníkou a nakupit všechny placky první desítky. Číslování turistických známek totiž začíná tady. Druhá desítka se nachází v Kérkonošách, tož tam pujdem příští rok. Dá-li Pán Bůh. A tož jak jsme dopadli? Skvěle. Desítku jsme pořídili a ještě aj jiné viděli. Pro mě byl zážitek ve zlatorudných mlýnech ve Zlatých Horách (Jarda tam pod vedením profíka vyrýžoval barjaké zlato a ještě si aj hrudu odvezl dom - na další pokusy) a taky poutní místo Maria Hilf. Tam jsem před lety spál v rozestavěném areálu spolem s Juřicou a Šimonem - zakladateli Pařeztoursu.

Tož, však tentokrát to byl **Ondroš-tour**, protože trasu vymýšlál Ondra. Né, tož žádné tlaky.. Prolézli jsme teho dost za čtyři dny: Křížový vrch, město Jeseník, rozhlednu Zlatý Chlum, jezero Rejvíz, Zlaté Hory, lanovka Ramzová, Šerák, Keprník, Červenohorské sedlo, horskou studniční kapli, kde jsme spali, slatě, Švýcárnu, Praděd s kuriózní TZ o průměru 1 metr (..klid, my jsme dostali menší), Ovčárnu, divokou Bílou Opavu, kde nás čapl ochránce (ale domluvili jsme sa); Karlovu Studánku se smradlavou vodou, Anenskou huť, Rýmařov a pivovar Hanušovice; dále prohlídku vojenského bunkru u Králík, Horu Matky Boží a jiné. Perfektní to bylo. Já bych chodil aj častěj, ale šilenců je málo.. Tož tak. A malou ochutnávku z našeho vandru najdete na **youtube dvoulety!**

P.Mirek

Kadidlo se užívá při obzvlášť významných příležitostech při mši svaté, ale i při svátostném požehnání, při procesí s eucharistií, při nešporách (při chvalozpěvu Magnificat) a při pohřbu.

Kadidelnice je nádoba s víčkem na řetízích, do které se vkládá kovová nádobka se žhavým dřevěným uhlím, na které se sype kadidlo. **Lod'kou** se nazývá kovová nádobka se lžičkou, ve které je kadidlo. **Kadidlo je vonná pryskyřice.**

Kadidelnici nese ministrant **turiferář**, lod'ku s kadidlem ministrant **navikulář**. Chodí vždy spolu. (Zde na obr. Petr Juřica turiferář a Jirka Paseka navikulář při procesí s eucharistií.) Do kadidelnice se vkládá železná nádoba, ve které doutná dřevěné uhlí. Výjimkou je večer na Bílou sobotu, kdy zapalujeme uhlí od požehnaného ohně.

Činnost turiferáře a navikuláře při mši svaté:

1. Průvod a okouření oltáře. Turiferář s navikulářem ještě v sakristii přistoupí ke knězi, otevře kadidelnici a kněz nasype kadidlo. Turiferář a navikulář jdou v čele průvodu. Jdou na levou stranu oltáře. Kněz políbí oltář a podle potřeby dosype kadidlo. Kněz zleva obchází oltář a okouje ho. Potom turiferář a navikulář odcházejí do sakristie.

2. Čtení evangelia. Při zpěvu před evangeliem přijdou turiferář a navikulář ke knězi, který nasype kadidlo. Spolu s knězem, který bude číst evangelium, odejdou k ambonu. Stojí po jeho pravé ruce. Po slovech „Slova svatého evangelia podle...“ podá turiferář kadidelnici knězi do pravé ruky a ten okouří evangelium. **Kouř kadidla pak symbolizuje oblačný sloup, z něhož mluvil Hospodin k Izraelitům.** Po skončení evangelia odcházejí do sakristie.

3. Okouření mešních darů - zasvěcení Hospodinu. Při přípravě darů přijdou turiferář a navikulář na levou stranu oltáře. Nachystají se dary. Kněz nasype kadidlo a okouří dary a oltář podobně jako na začátku mše. Turiferář potom převezme kadidelnici a okouří kněze (3x2). Potom si kněz myje ruce. Turiferář okouří lid, který si stoupne (3x1) nejprve doprostřed, pak doleva,

pak doprava).

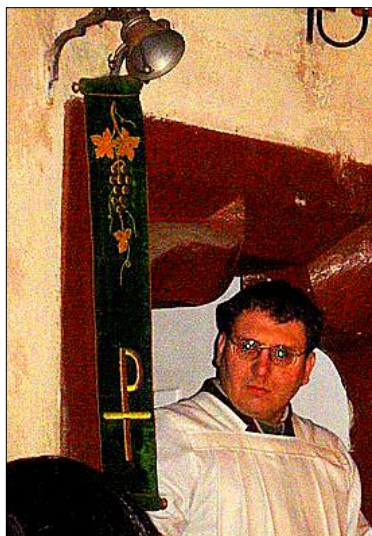
4. Proměňování. Navikulář v sakristii nasype turiferáři kadidlo a přicházejí, když kněz vkládá ruce nad dary (epikleze). Kleknou si doprostřed před oltář. Okuřují při pozdvihování Tělo a Krev Páně (3x3). Po slovech „Tajemství víry“ odcházejí do sakristie. Stejně tak při adoraci (pouze Nejsvětější svátost se okuřuje 3x3 - číslo dokonalosti a plnosti)

Při pohřbu má okuřování kadidlem symbolizovat modlitby za zemřelého a očistu od útoku zlého ducha a osobních hříchů; zároveň odevzdání těla Bohu.

ZVONY A ZVONKY

Zvon je bicí nástroj kalichovitého tvaru, sloužící ke **svolávání věřících k modlitbě**. V Jirkově zvon nemáme, ale zní před mší na Květnově, Boleboři, Strupčicích i Sušanech.

Malé zvonky slouží hlavně ke **zvonění při mši** samotné; může jich být i více. Jiný zvoněk bývá u zavěšen na zdi u vchodu ze sakristie do kostela, kterým se zvoní na začátku mše svaté (obr. ministrant Ondra). Přenosné zvonky mohou být jednozvučné nebo i vícezvučné (ministrant Radek nese jirkovské čtyřzvučné). Zvonky, na které zvoní ministranti připomínají: **probud' se, Boží láska sestupuje na zem!** Jelikož jsou zvonky

hudebním nástrojem, jejich hlas je vlastně fanfárou v okamžicích ve mši nejdůležitějších - především při Konsekraci (Proměňování). Může se zvonit jednou nebo třikrát nebo vícekrát, ale vždy tak, aby zvonky hezky zněly, chce to trochu šikovnosti (ostatně jako každý hudební nástroj).

V době mezi Zeleným Čtvrtkem (po části: Gloria) a Velikonoční vigilií (až do části: Gloria) **všechny zvonky mlčí** - i na věži, i u sakristie i malé zvonky. To z úcty k trpícímu Kristu. Místo nich se používají klepače s tlumeným dřevěným (symbolika dřeva kříže) zvukem.

Fr. Marie Jean Josef Lataste OP a Duch svatý (Zakladatel Dominikánských sester z Betánie)

Všechno začalo díky mladému knězi fr. Latastovi OP, kterého v devatenáctém století **poslali kázat do ženské věznice v Cadillacu** ve Francii. Můžeme si jen představit ten odpor, se kterým do věznice vstupoval: zápach, zoufalství a beznaděj, kamenné zdi a špinavé podlahy a k tomu namačkaná, zpotená těla a mnoho dalších pachů. K tomu připočteme vzhled těch ubohých vězeňkyň navlečených do šedivých mundůrů s šátky na hlavách, sklíčených, se schýlenými hlavami a očima, které skrývají hanbu a chrání jejich zlomená srdce. Fr. Lataste se modlil, aby od něj byl „odňat tento ka-lich.“

Protože však byl poslušným knězem, tak sebral odvalu a dělal, co mohl. Kázal o lásce dobrého Boha, který je tu pro všechny, pro každého z nás. Mluvil o nekonečném Božím milosrdenství. O Božím odpuštění, smíření a vykoupení. A viděl jen šátky... Hlavy byly schýleny jako stromy polámané bouří. Otec přemohl nechuť a kázal dál. A jako zázrakem se hlavy začaly jedna po druhé zdvíhat. Objevily se obličej. Podezíravé výrazy však přetrvávaly. Tvrdá ústa změkla. V zoufalých očích se zatřepotala naděje. Duch svatý se těch žen dotkl a před očima mladého kněze se odehrával zázrak. - Naše církev se otevírá hříšníkům, protože Ježíš přinesl odpuštění hříchů a smíření. Bůh je dobrý!

Když klečely při eucharistické adoraci na kolenou, mohl být fr. Lataste svědkem jejich pravého obrácení. Viděl a uvěřil, že vykoupení a spása jsou skutečnost. Ty uvězněné ženy se staly odrazem Boha. Byl svědkem radosti a krásy tam, kde donedávna vládla jen beznaděj a ošklivost, naděje a lásky místo ponížení a zoufalství. Ženy už se nechtěly nikdy vrátit do temnot. Pro-sily o Kristovo světlo. Žíznily neuhasitelnou žízni po Boží lásce.

Jak by se jim po propuštění z vězení dařilo odolávat d'ábovým nástrahám? Jaké měly ženy možnosti? Jak by se těm obráceným ženám dařilo setrvat v předsevzetí žít bez hříchu, když jejich vyhlídky byly tak ubohé? Fr. Lataste měl nápad – chtěl je přivést do kontemplativní komunity v rámci Dominikánského řádu.

Jistě si umíte představit námitky představených: „**to chcete obléct do dominikánského hábitu prostitutky?**“ A protesty pokračovaly...Trvalo roky a stálo to mnoho modliteb, než se naplnila fr.Latastova vize. Díky působení Ducha svatého byly v roce 1866 založeny Dominikánské sestry z Betánie. Komunita, kde nikomu nevyčítali jeho původ. Nikdo nepoznal rozdíl mezi netrestanými sestrami a těmi s „pochybnou minulostí“. A vznikala další stej-ná sdružení...

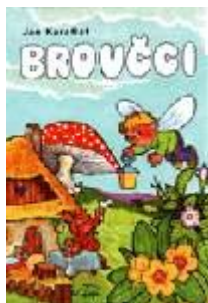
Koncem dvacátého století vyprávěla o fr. Latastovi a Dominikánských sestřích z Betánie **sestra Ruth v mužské věznici** s přísnou ostrahou v Norfolku. Mnohé muže z katolického společenství ve věznici v Norfolku příběh dominikánských sester oslovil a chtěli také založit společenství s názvem **Komunita Betánie**. Také chtěli jít k Bohu po dominikánské cestě. A opět námitky... Nejbližší laické sdružení, které by vězně mohlo podpořit – odmítlo. Oblastní moderátor také nebyl příliš nadšen. Provinční rada, provinční promotor, provinciál – řekli „ne“. Ale když je to vůle Ducha svatého, tak ji ani brány pekelné nepřemohou.

Vězňové si často psali s betánskými sestrami ve Francii. Jedna ze sester se o nich zmínila fr. Timothy Radcliffovi OP, magistru řádu. Jakmile se on do toho vložil, vše se začalo měnit. Napsal biskupovi, ujistil ho, že by osobně dohlédl na formaci členů tohoto sdružení a připomenul i **svatou Kateřinu Sienskou, která také duchovně pečovala o mnohé vězně**.

Začala formace nových dominikánských „klauzurových bratří“. Společně se modlili breviář, četli Písmo, modlili se růženec a žili podle pravidel třetího řádu tak, jak jim to podmínky dovozovaly.... Fr. Timothy o nich píše: „Jedno z mých nejoblíbenějších sdružení je ve vězení v Norfolku ve Spojených státech. Členové tohoto sdružení nemohou jít, kam chtějí. Pokud by se o to pokusili, zastavili by je silou. Ale jsou v tom vězení kazateli, jsou posláni být slovem života a naděje na místě, kam většina z nás jít nemůže.“

I ten nejzraněnější a nejzatvrzelejší kriminálník je Božím obrazem a jako takový musí být oceněn a rozpoznán. To je poselství fr. Latasteho. Nechť v jeho odkazu vzkvétají další sdružení ve věznicích. Nejsou tito bratři a sestry důkazem, že ďábel nezvítězí? Jak řekl fr. Lataste: „Bud' veleben, můj Pane, že jsi zde projevil svou věčnou milost obnovenou a omlazenou, že jsi dal světu nový důkaz vši moci své milosti a nekonečné lásky.“

Sestra Zdislava (Upraveno z IDI 2007)

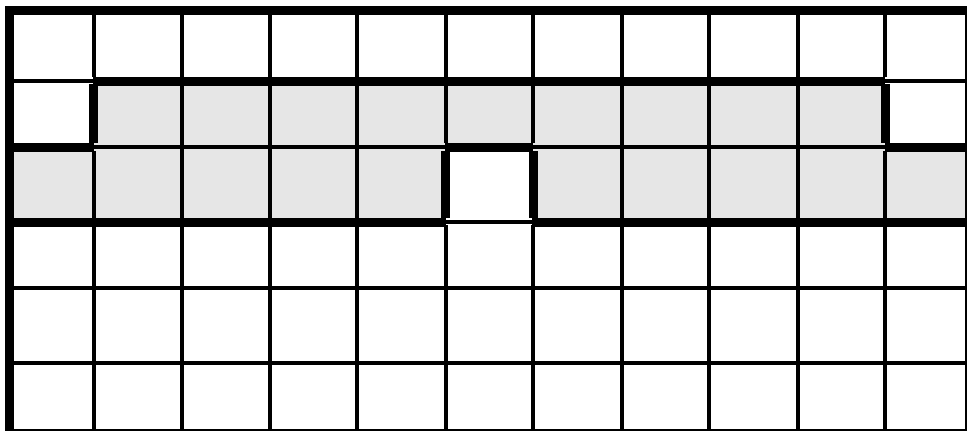

Broučkova modlitba ranní:

O můj milý Bože, povstali jsem z lože. A proto Tě prosíme, dej ať se tě bojíme, bojíme a posloucháme - a přitom se rádi máme.

Broučkova modlitba večerní:

V podvečer Tvá čeládka, co k slepici kuřátka. K ochraně Tvé hledíme - laskavý Hospodine.

1   2   3   4   5   6   7   8   9   10   11

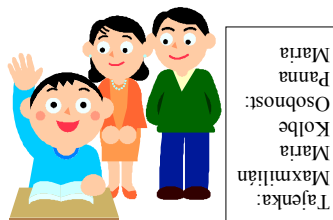
Tajenka: první Rytíř Panny Marie Neposkvrněné

1. BALVANY	7. NENASYCENÉ UHLOVODÍKY
2. OKOPIRUJ OBRAZ	8. KINO
3. ČESKÝ HEREC (Anděl na horách)	9. ŘIDIČ KAMIONU
4. KYSLÍK	10. POD CELNÍ UZÁVĚRKOU
5. NÁPADNÍCI	11. CESTY
6. NEZASLOUŽENÝ DAR	
- NÁPOVĚDA: OXIGEN, ALKYNY, INBOND

Autor: sestra Imelda

Poznáš postavy Nového zákona?

Byla jediným člověkem, který byl s Ježíšem od jeho narození až do jeho smrti. Byla ochotná dát se Bohu k dispozici. Zнала Boží slovo a žila podle něho. Povoláním byla žena v domácnosti.

Klášterecká Jeseň - „Broučci“ a pan farář Alois.

Výročí mnišek Kazatelského řádu.

Jak vypadalo zrození komunity **před 60 lety**? Jedna z prvních sester ráda používá toto přirovnání: Pán Ježíš se narodil ve chlévě, v naprosté chudobě a tichosti. A ještě maličký musel utíkat do Egypta. Naše komunita se narodila na chodbě, v chudobě a nejistotě, zcela nenápadně, a dříve než stačila zapustit kořínky, octla se ve vyhnanství. A křehká rostlinka jejího života se rozvíjela, rostla a zrála v bouřích všeho druhu, přímo zázračně chráněna Boží otcovskou rukou.

Po dlouhém období, které uplynulo od zrušení všech kontemplativních klášterů Josefem II., zatoužila česká provincie obnovit u nás klášter mnišek. I když se chýlilo ke druhé světové válce a situace byla složitá, neváhal P.Jiří M.Veselý OP a rozhodl se jednat hned. První dvě zájemkyně, se kterými se setkal, umístil v rodinném domku své sestry. Tak byl učiněn první krok, sice velmi vratký, ale pohyb se již nezastavil.

Po válce se situace nijak nezlepšila, neboť když došlo tolik očekávané schválení z Říma, byla už naše země za „železnou oponou“.Následovalo násilné vystěhování z klauzury a sestry byly umisťovány v různých soustředovacích klášterech, vystřídalaly nejrůznější pracoviště, prošly továrnami a některé i internací.

Otec biskup Dominik Duka OP při oslavě letošního 60.výročí sestry povzbudil :“Když se řekne kontemplativní klášter, lidé si hned vybaví vysoké klášterní zdi, které vzbuzují dojem, že pouze uvnitř je možné v mlčení a samotě zcela patřit Bohu. Ale, řekněte milé sestry, za těch 60 let, kolik jste si užily těch vysokých zdí, toho klášterního života? Ale vítr vane kam chce, kudy chce...a žádná moc, žádná síla ho nedokáže zničit, ani mu zabránit, aby vykonal, co chce...”

Nyní sestry žijí ve znojenském klášteře a říkají: slavíme společně liturgii hodin, konáme vnitřní modlitbu, duchovní čtení, věnujeme se studiu posvátných pravd. Společné modlitbě denně věnujeme asi 7 hodin. Ve zbytku dne se věnujeme práci, která je požadavkem řeholní chudoby. V současnosti ošetřujeme pět našich starších spolusester, konáme domácí práce, vyšíváme liturgická roucha. Naší výdělečnou prací je překladatelská činnost a služby poskytované našim bratřím dominikánům ve Znojmě. A končí přáním:

„Chceme být věrné svému poslání – usilovat svým životem o dokonalou lásku k Bohu a bližnímu, která by se účinným způsobem přičiňovala o spásu lidí.“

Sestra Zdislava (Vybráno z OPuscula.)

Jméno obce má slovanské kořeny. Vedle názvu Holešice se v historických materiálech setkáváme i s Holicemi, Holečicemi a později s německým **Holtschitz**. Holešice patřily do 1. 7. 1960 do okresu Chomutov, teprve

Holešice

pak byly převedeny do okresu Most. I odtud se však větší část obyvatel přestěhovala na Chomutovsko a byly sem přeneseny i některé hroby.

Holešice ležely 2 km jižně od Ervěnic a 8 km východně od Jirkova v nadmořské výšce 260 m. V blízkosti návsi byla škola a kostel, při kterém byl až do roku 1908 hřbitov. Zde byl pokřtěn roku 1708 Ferdinand Dietz. Ve 13. století patřily Holešice k bílinskému arciděkanátu. Kostel měl vzhled **drobné pevnosti** a byl zasvěcen svatému Mikuláši. **Fresky** z interiéru kostela byly částečně sejmuty a jsou deponovány v Okresním muzeu v Mostě. Naproti kostelu v rohu velkého hospodářského dvora stála fara z let 1735 - 1737. Uprostřed návsi, na východ od dřívější školy, byl sloup se sochou svatého Vavřince z doby kolem roku 1730, přenesený před zánikem obce do Mariánských Radčic. K významným památkám Holešic náležel i **kamenný most** ze 16. století se sochami **sv. Felixe** a **sv. Jana Nepomuckého** z 1. poloviny 18. století jmenované sochy byly přemístěny do **Mariánských Radčic**.

V průběhu 15. a 16. století náležely Holešice **k mosteckému hradu**. V roce 1595 Rudolf II. prodal hrad, a s ním mimo jiné i obec Holešice, městu Mostu, které je ale roku 1604 opět prodalo, tentokrát Kašparu staršímu Belvicovi z Nostvic. V roce 1631 patřily Holešice **k panství Jezeří**. Roku 1689 je získal Ferdinand Vilém z Lobkovic. V držení lobkovického rodu zůstala obec až do roku 1848. Hlavním zdrojem obživy obyvatel bylo do konce 70. let 19. století zemědělství. Začátkem 18. století se Holešice staly střediskem **lobkovického chovu ovcí**. Od 70. let však stále více mužů pracovalo v hornictví. Koncem 19. století zde byly 3 hostince, 2 krámy a 2 obchody s lahvo- vým pivem. Dále zde pracovalo 6 tesařů, 6 zedníků, 3 ševci, 3 švadleny, kolář a kovář.

R. 1878 zde byl otevřen **důl Robert** a v letech 1891 - 1893 Robert II. Oba ležely vedle sebe, zhruba 0,5 km od železniční stanice. V roce 1898 doly Robert I a II zaměstnávaly 283 horníky, z nichž řada pocházela přímo z Holešic.

Cítát na srpen: „**Jeden jediný okamžik dokáže všechno změnit.**“

Ch. M. Wieland

Cena 5 Kč. Vydává Děkanství Jirkov (www.jirkov.farnost.cz) e-mail: farajirkov@tiscali.cz